

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců Mgr. Ing. Silvie Svobodové a JUDr. Ivanky Havlíkové v právní věci

žalobkyně: **MHCS**
sídlem 9 Avenue de Champagne, F-51200 Epernay, Francie
zastoupená advokátkou Mgr. Janou Šuranovou Traplovou
sídlem Přístavní 24, 170 00 Praha 7

proti

žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**
sídlem Antonína Čermáka 2a, 160 68 Praha 6

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 19. 10. 2017,
č. j. O-523388/D17061582/2017/ÚPV

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a vymezení sporu

1. Žalobkyně se žalobou podanou dne 20. 12. 2017 u Městského soudu v Praze domáhala přezkoumání rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví (dále též jen „žalovaný“) ze dne 19. 10. 2017, č. j. O-523388/D17061582/2017/ÚPV (dále též jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl žalobkynin podaný rozklad proti

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „Úřad“ nebo „správní orgán 1. stupně“) ze dne 26. 5. 2017, č. j. O-523388/D15107023/2015/ÚPV (dále též jen „prvostupňové rozhodnutí“), o zamítnutí námitek podaných proti zápisu kombinované ochranné známky zn. sp. O-523388 ve znění „VIG NOB LE Riche“ a v provedení

(dále též „přihlašované označení“ nebo „kombinovaná ochranná známka“), jejímž přihlašovatelem je společnost Vinařství Mutěnice, s.r.o. (dále též „přihlašovatel“).

2. Přihláška kombinované ochranné známky byla podána dne 24. 6. 2015 a zveřejněna ve Věstníku Úřadu pro ochranu průmyslového vlastnictví dne 16. 9. 2015 pro následující seznam výrobků a služeb zařazených do tříd podle mezinárodního třídění výrobků a služeb: (32) nealkoholické nápoje; (33) alkoholické nápoje s výjimkou pív; (35) maloobchod, velkoobchod a zprostředkování obchodu s nápoji zahrnutými ve třídách 32 a 33, propagační činnost, pomoc při řízení obchodní činnosti.
3. Dne 30. 11. 2015 podala žalobkyně proti zápisu přihlašovaného označení námitky z hlediska vizuální, fonetické a sémantické podobnosti (dále jen „námitky“) podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochranných známkách), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochranných známkách“). Žalobkyně v námitkách namítala zaměnitelnost své starší mezinárodní slovní ochranné známky č. 1249711 ve znění „RICH“, s právem přednosti ze dne 04.09.2014 (dále jen „namítaná ochranná známka“), která byla zapsána dne 02.03.2015 u Mezinárodního Úřadu WIPO pro následující seznam výrobků a služeb zařazených do tříd mezinárodního třídění výrobků a služeb: (32) Beers; mineral and aerated waters; fruit beverages and fruit juices; syrups and other preparations for making beverages; lemonades; fruit nectars; soda water; non-alcoholic aperitifs (piva; minerální a perlivé vody; ovocné nápoje a ovocné džusy; sirupy a další přípravky k výrobě nápojů; citronády; ovocné nektary; sodová voda; nealkoholické aperitivy); (33) Alcoholic beverages (except beers); ciders; digesters (liqueurs and spirits); wines; spirits; alcoholic extracts or essences; wines protected by the appellation of origin "Champagne"; sparkling wines; whisky; vodkas; gins; tequilas; rums; brandy; brandy protected by the appellation of origin Cognac (alkoholické nápoje (s výjimkou piva); cidery; digestivy (likéry a pálenky); vína, lihoviny; alkoholické výtažky a trestí; vína chráněná označením původu „Champagne“; šumivá vína; whisky; vodky; giny; tequilly; rumy; brandy; brandy chráněné označením původu „Cognac“).

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

4. Žalobkyně námitky odůvodnila tím, že posuzovaná označení jsou vizuálně podobná v části „RICH“, respektive „Riche“, kdy se tato slova liší pouze v jednom písmeni E. Spotřebitel bude vnímat jako dominantní slovní prvek „Riche“, neboť na výrobek bude mimo jiné snadnější poukázat uvedením tohoto slova/názvu, nikoli velmi špatně čitelným a vizuálně nevýrazným slovem „VIGNOBLE“. Pokud se porovná délka a umístění písmen, tak vyjma písmene E a slova „VIGNOBLE“ se slova „RICH“ a „Riche“ shodují. Přihlašované označení je přihlašováno pro výrobky a služby ve třídách 32, 33 a 35 mezinárodního třídění výrobků a služeb, které jsou shodné nebo podobné s výrobky ve třídách 32 a 33 chráněnými namítanou ochrannou známkou. Podle žalobkyně existuje pravděpodobnost záměny přihlašovaného označení se starší namítanou ochrannou známkou, neboť průměrný spotřebitel nebude s ohledem na vysoký stupeň podobnosti porovnávaných označení a výrobků schopen dostatečně odlišit výrobky přihlašovatele od výrobků žalobkyně.
5. Správní orgán prvního stupně rozhodnutím ze dne 26. 5. 2017 zamítl námitky žalobkyně uplatněné podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách, neboť porovnávaná označení shledal jako nepodobná. Slovní prvek „Riche“ je sice díky svému světlému provedení kontrastujícímu s tmavým podkladem v přihlašovaném označení poměrně výrazný, není však dominantním prvkem tohoto označení a ani prvkem, který by plnil významnou rozlišovací funkci. V přihlašovaném označení se dále nachází vizuálně dominující slovní části „VIG“ a „LE“ a pod nimi situovaný méně zřetelný prvek „NOB“, které mají ve srovnání s obecným výrazem „Riche“ vyšší rozlišovací způsobilost. Z hlediska vizuálního jsou tedy označení nepodobná. Rovněž z fonetického hlediska se posuzovaná označení dostatečně odlišují, a to délkou, počtem slabik i přízvukem. Výraz „vignoble“ není v českém prostředí běžně užíván, spotřebitelé jej budou nejčastěji spatřovat jako výraz bez zřejmého obsahu, tedy jako slovo fantazijní. Hledisko sémantické se tedy uplatní, jen pokud jde o výrazy „Riche“ a „RICH“ s tím, že spotřebitel by u srovnávaných označení mohl spatřovat mírnou podobnost. Z hlediska celkového dojmu, i přes možnou mírnou podobnost z hlediska sémantického, budou spotřebitelé posuzovaná označení vnímat odlišně. Namítaná ochranná známka „RICH“ není v přihlašovaném označení obsažena samostatně, ale pouze jako součást jednoho z jeho méně podstatných slovních prvků, který vzhledem k jeho grafickému provedení, postavení v označení i nikterak silné inherentní rozlišovací způsobilosti spotřebitelé nemají důvod z označení nijak vydělovat a považovat jej za prvek, podle kterého se budou na trhu orientovat. Ačkoliv byla shledána podobnost většiny námitkami napadených výrobků a služeb s výrobky, pro něž je zapsána namítaná ochranná známka, nebyla konstatována podobnost samotných označení. Úřad proto nepovažoval záměnu či asociaci přihlašovaného označení s namítanou ochrannou známkou na straně veřejnosti za pravděpodobnou.
6. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně dne 23. 6. 2017 rozklad, který byl zamítnut žalobou napadeným rozhodnutím předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 19. 10. 2017, č. j. O-523388/D17061582/2017/ÚPV. V rozkladu setrvala žalobkyně na argumentaci, kterou uplatnila v námitkách; opětovně uvedla, že z vizuálního hlediska má v přihlašovaném označení stěžejní postavení prvek „Riche“ s výrazně upraveným počátečním písmenem „R“, nikoliv prvek „VIGNOBLE“. Prvek „Riche“ je dominantní a distinktivní. Z fonetického hlediska mají prvky „Riche“ a „RICH“ vysoce podobné až shodné znění, tj. „řiš“, resp. „rič“. Prvek „VIGNOBLE“ přihlašovaného označení nebude vzhledem ke své délce a složitosti provedení nejspíš vůbec přečten. Z hlediska sémantického budou prvky „Riche“ a „RICH“ i přes svůj cizojazyčný původ nejspíš

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

považovány za fantazijní. Vzhledem k příslušným výrobkům a službám mají dostatečnou distinktivitu. Přihlašované označení a namítaná ochranná známka jsou kvůli přítomnosti prvku „Riche“ v přihlašovaném označení, vysoce podobném namítané ochranné známce, podobné i z celkového hlediska. Přihlašované i namítané výrobky jsou běžným spotřebním zbožím, přihlašované služby s nimi souvisejí, proto při jejich výběru bude pozornost spotřebitelů střední až nižší. Mezi porovnávanými označeními existuje podle názoru žalobkyně pravděpodobnost záměny.

7. V napadeném rozhodnutí předseda Úřadu připustil velkou podobnost prvků „Riche“ a „RICH“ co do skladby a sekvence písmen. Žalovaný však nepřisvědčil žalobkyni v jejím názoru o optické dominanci prvku „Riche“ v přihlašovaném označení, ani v názoru o upozadění prvku „VIG“ a „LE“, resp. „VIGLE“ až na hranici jeho vizuální viditelnosti. Prvek „VIGLE“ zabírá v kompozici přihlašovaného označení natolik podstatnou část plochy a svým ztvárněním zaujímá tak významné postavení, že není možné jej zrakem přehlédnout. V sestavě napadeného označení zastává dominantní roli. Vedle něj působí prvek „Riche“ jako doplňující. Vizuální vnímání přihlašovaného označení ovlivní i jeho fonetickou interpretaci. Žalovaný se nedomnívá, že při jeho přečtení/vyslovení bude opomenut prvek „VIGLE“, a to z podstaty jeho charakteristiky jakožto prvku dominantního, dobře čitelného i vyslovitelného, navíc neobvyklého. Pokud jde o hledisko sémantické, slova „Riche“ přihlašovaného označení i „RICH“ namítané ochranné známky budou většinou spotřebitelského okruhu vnímána jako fantazijní. Z hlediska celkového vnímání tak v přihlašovaném označení má převažující vliv prvek „VIGLE“, vedle něhož zanikne působení prvku „Riche“, resp. ten bude považován za prvek doprovodný a submisivní. Přestože tedy prvky „Riche“ přihlašovaného označení a „RICH“ namítané ochranné známky jsou vizuálně, foneticky a pro část spotřebitelů také sémanticky podobné, dominance a distinktivita prvku „VIGLE“ přihlašovaného označení tuto skutečnost zmírňuje natolik, že způsobuje celkovou nepodobnost porovnávaných označení. Žalovaný dále uvedl, že rozkladem dotčené napadené služby „propagační činnost, pomoc při řízení obchodní činnosti“ přihlašované ve třídě 35 mezinárodního třídění výrobků a služeb jsou formulovány obecně, bez vztahu ke konkrétní oblasti podnikání. Mohou tak být realizovány ve spojení s jakýmkoliv výrobky a týkat se řízení jakékoliv obchodní činnosti. Jde o výrobky a služby odlišného charakteru a účelu užití, tudíž že se nejedná o produkty podobné.
8. Závěrem předseda Úřadu shrnul, že v daném případě nelze konstatovat pravděpodobnost záměny, neboť nebyla shledána podobnost porovnávaných označení.

II. Žaloba

9. Žalobkyně považuje napadené rozhodnutí za nezákonné.
10. Namítá, že žalovaný při svém rozhodování provedl nesprávnou aplikaci § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách, když nesprávně posoudil vizuální, fonetické a sémantické hledisko a překročil meze správního uvážení.
11. Žalobkyně nesouhlasila se zvětšením velikosti zobrazení přihlašovaného označení na velikost etikety na vinných lahvích před posouzením namítané ochranné známky a přihlašovaného označení. Poukazovala dále na to, že žalovaný účelově vyzdvihoval prvek „VIGLE“, když uváděl, že podstatnou část přihlašovaného označení zaujímá kompozice písmen, v níž vyniká nápis sestavený z prvků „VIG“ a „LE“, přičemž současně připustil, že

prvek „VIGLE“ kvůli svému provedení v šedém odstínu na tmavém pozadí nepůsobí natolik kontrastně jako prvek „Riche“.

12. Žalobkyně má za to, že spotřebitele naopak prvotně zaujme slovní prvek „Riche“, který je ztvárněn originálním způsobem, s výrazným písmenem „R“ se sklonem doprava a ve světlém provedení. Výrazy „VIG“ „(NOB)“ a „LE“ jsou součástí pozadí a spotřebitel si jich prvotně nevšimne. Žalobkyně zásadně nesouhlasí s tvrzením žalovaného, že prvek „VIGLE“ zaujímá dominantní postavení a že slovní prvek „Riche“ působí stroze a vyhlíží jako podpis, naopak má za to, že působí jako název, resp. značka produktu. Žalobkyně poukázala na dosavadní praxi žalovaného při posuzování podobnosti označení v případě, kdy se dva slovní prvky liší pouze v jednom koncovém písmeni a žalovaný tato označení zpravidla shledává jako vysoce podobná (rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 01.12.2016, zn. sp.: O-242532, č.j. O-242532/D16051356/2016/ÚPV), jakož i na rozhodovací praxi EUIPO (TAO vs TAOS, B 1 367 558, BRU vs BRUD, B 2 730 714, ELKA vs ELK, B 1 854 341). Žalobkyně má za to, že jediným dobře čitelným a vyslovitelným je slovní prvek „Riche“, který se prakticky shoduje s namítanou ochrannou známkou. Úvahy žalovaného o dominanci a vyšší inherentní distinktivitě odlišného prvku „VIGLE“ jsou tak dle názoru žalobkyně chybné. Podle názoru žalobkyně žalovaný neaplikoval závěry rozsudku Městského soudu v Praze sp. zn. 10Ca 224/2006 a neuplatnil kompenzační princip plynoucí z rozsudku SDEU ve věci C-39/97 Canon.
13. Žalobkyně dále namítala, že žalovaný chybně shledal, že mezi napadenými službami „propagační činnost, pomoc při řízení obchodní činnosti“ ve třídě 35 a namítanými výrobky neexistuje žádný zjevný vztah a jde proto o výrobky a služby odlišného charakteru a účelu užití, tudíž se nejedná o produkty podobné. Žalobkyně je toho názoru, že tyto služby mohou být poskytovány v souvislosti s výrobky namítanými (různé propagační, reklamní či obchodní akce ke zviditelnění výrobků na trhu), tudíž měly být žalovaným shledány jako podobné (související).
14. Žalobkyně rovněž namítala, že žalovaný nepřesně, neúplně či jinak interpretoval v rozkladu uváděná tvrzení žalobkyně týkající se černobílého provedení přihlašovaného označení a pozornosti spotřebitele.
15. Žalobkyně dále poukázala na rozpor s ustanovením § 2 odst. 4, § 3 a § 50 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Zopakovala, že žalovaný měl vzít v úvahu kompenzační princip a měl zohlednit vysokou podobnost namítané ochranné známky a napadeného označení, kterou měla být kompenzována nižší podobnost napadených služeb „propagační činnost, pomoc při řízení obchodní činnosti“ ve třídě 35. Rovněž měl vzít v potaz, že dominantní a distinktní slovní prvky „Riche“ a „RICH“ srovnávaných označení jsou prakticky shodné, přičemž napadené označení neobsahuje další slovní či obrazové prvky, které by zajistily dostatečné odlišení od namítané ochranné známky. Jelikož tak žalovaný neučinil, neaplikoval zásady vyplývající z judikatury SDEU a Městského soudu v Praze.
16. Žalobkyně závěrem navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

17. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 6. 4. 2018 uvedl, že v napadeném rozhodnutí na str. 13 – 17 se podrobně zabýval porovnáním kombinované ochranné známky a

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

namítané ochranné známky z hlediska vizuálního, fonetického i sémantického. Jako průměrní spotřebitelé byli určeni běžní koncoví spotřebitelé nakupující v obchodech včetně prodejců a distributorů, přičemž mírou pozornosti bude běžný stupeň, tj. v relaci střední až nižší, jak uvažovala i žalobkyně. Zopakoval, že z hlediska vizuálního podstatnou část napadené ochranné známky zaujímá kompozice písmen v levé části „VIGLE“ a prvek „Riche“ zaujímá sekundární postavení. Při fonetické interpretaci kombinované ochranné známky nebude opomenut prvek „VIGLE“, a to z podstaty jeho dominance a navíc neobvyklosti. Z hlediska sémantického složený prvek přihlašovaného označení „VIGLE“ nemá v českém jazyce žádný význam. Pro svoji originalitu a zároveň dobrou čitelnost i jednoznačnou vyslovitelnost je pravděpodobné, že bude použit jako název přihlašovaného označení, a to buď samostatně, nebo ve složení s prvkem „Riche“. Z hlediska celkového vnímání tak v přihlašovaném označení má převažující vliv prvek „VIGLE“. Přestože prvky „Riche“ napadeného označení a „RICH“ namítané ochranné známky jsou vizuálně, foneticky a pro část spotřebitelů také sémanticky podobné, dominance a distinktivita prvku „VIGLE“ přihlašovaného označení tuto skutečnost zmírňuje natolik, že způsobuje celkovou nepodobnost porovnávaných označení. Úřad proto rozhodl o tom, že mezi přihlašovaným označením a namítanou ochrannou známkou neexistuje pravděpodobnost záměny.

18. K neuplatnění kompenzačního principu žalovaný uvedl, že v daném případě chybí podobnost mezi spornými označeními, proto není možné rozsudek SDEU ve věci C-39/97 Canon aplikovat.
19. K námitce nepřesné interpretace tvrzení žalobkyně žalovaný uvedl, že věta na straně 3 napadeného rozhodnutí týkající se černobílého provedení přihlašovaného označení je pouhým shrnutím tvrzení žalobce. K otázce pozornosti spotřebitele žalovaný uvedl, že v prvostupňovém rozhodnutí pracoval Úřad
 - s běžnou pozorností a průměrným spotřebitelem nakupujícím v obchodě, a to v případě kolizních výrobků nealkoholických nápojů a s nimi spojenými službami ve třídách 32 a 35,
 - s variabilním stupněm pozornosti a informovanosti u alkoholických nápojů a spojených služeb ve třídách 33 a 35
 - a ve třídě 35 u služeb propagace a pomoci při řízení obchodní činnosti vzhledem k povaze těchto služeb s vyšší pozorností informovaného spotřebitele.
20. Žalovaný dále uvedl, že zásada materiální rovnosti ani zásada legitimního očekávání porušena nebyla. Kompenzační princip nemohl být uplatněn, neboť chyběla základní premisa, a sice podobnost sporných označení. Rozsudek Městského soudu v Praze sp. zn. 10Ca 224/2006 nebyl opomenut, byl však aplikován v jiném smyslu, než jak navrhovala žalobkyně. Označení sice mají podobný prvek „Riche“ a „RICH“, ale dominantní „VIGLE“ je do té míry originální, že je schopen individualizovat sporná označení a tím vyloučit pravděpodobnost jejich záměny. Neaplikování rozhodnutí EUIPO není porušením zákonných povinností, žalovaný je povinen zohledňovat individuální podmínky každého případu a řídit se národními zákony. Odkaz žalobkyně na rozhodnutí Úřadu ze dne 24. 1. 2017, zn. sp. O-513991, č. j.: 513991/D16054918/2016/ÚPV, a ze dne 1. 12. 2016, zn. sp. O-242532, č. j.: O-242532/D16051356/2016/ÚPV, nebyl rozkladovou námitkou.
21. Závěrem žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

IV. Replika žalobkyně

22. V replice k vyjádření žalovaného žalobkyně k otázce zaměnitelnosti ochranné známky podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách poukázala na usnesení Nejvyššího správního soudu č.j. 8 As 37/2011 – 154. Žalobkyně zpochybnila, zda běžný spotřebitel bude vnímat příslušnou slovní část přihlašovaného označení jako „VIGLE“, a uvedla, že naopak velmi pravděpodobně jej bude vnímat případně spíše jako „VIG“ a „LE“ (přičemž slovo „LE“ běžný spotřebitel v ČR vnímá jako francouzské slovo - zájmeno či předložku), tedy jako slovní prvky uvozující dominantní a distinktivní slovní prvek „Riche“. Z fonetického hlediska měl žalovaný posuzovat prvek „VIGNOBLE“ a nikoli prvek „VIGLE, který se fakticky v přihlašovaném označení nenachází.
23. Žalobkyně dále uvedla, že pokud bychom připustili čitelnost a vnímatelnost prvku prvek „VIGNOBLE“, pak by bylo třeba napadené označení považovat za klamavé, neboť spotřebitelé se mohou domnívat, že výrobky označené tímto označením pocházejí z nějaké vinice (vinařského kraje) Riche, čímž je vyvolán klamavý dojem o původu výrobků označených napadeným označením z Francie, respektive jiné jihoevropské země. S ohledem na zboží a služby přihlašené pro přihlašované označení mohou spotřebitelé vnímat, že označení „VINOBLE RICHE“ je zeměpisným názvem, přičemž za klamavé lze ve smyslu ustanovení § 4 písm. g) zákona o ochranných známkách považovat i jakékoli kvazi zeměpisné označení. Klamavost označení měl žalovaný podle názoru žalobkyně zkoumat z úřední povinnosti (rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ČR 3 As 29/2007).

V. Jednání před soudem

24. Při ústním jednání účastníci setrvali na svých procesních stanoviscích.
25. Žalobkyně odkázala na obsah žaloby a repliky k vyjádření žalovaného, přičemž stěžejní body ústně rekapitulovala.
26. Žalovaný shrnul obsah vyjádření k žalobě a odůvodnění napadeného rozhodnutí, na kterém trvá.
27. Návrhy na provedení důkazů označené žalobkyní v žalobě městský soud pro nadbytečnost zamítl, neboť se jednalo převážně o listiny, které jsou součástí správního spisu a z nichž soud při přezkumu napadeného rozhodnutí obligatorně vychází, ve zbytku se s ohledem na níže předestřený právní názor jednalo o listiny nadbytečné.

VI. Posouzení věci Městským soudem v Praze

28. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s. ř. s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, a to podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v mezích uplatněných žalobních bodů, přitom vycházel dle § 75 odst. 2 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí.
29. Při posouzení soud vyšel z následující právní úpravy:
30. Podle §7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách *přihlašované označení se nezapíše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu (dále jen "námítky") vlastníkem starší ochranné známky, pokud z důvodu shodnosti či podobnosti se starší ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž*

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

se přihlašované označení a ochranná známka vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti; za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace se starší ochrannou známkou.

31. Městský soud předesílá, že námitky obsažené v žalobě již byly žalobkyní uplatněny v rozkladovém řízení, přičemž žalovaný se s těmito námitkami řádně a komplexně vypořádal v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Jelikož soud považuje vypořádání zmíněných námitek ze strany žalovaného za věcně správné, zákonné a vyčerpávající, plně odkazuje na odůvodnění jeho rozhodnutí, neboť smyslem soudního přezkumu není stále dokola podrobně opakovat již jednou vyřčené (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č.j. 8 Afs 75/2005-130, publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky téhož soudu ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86, ze dne 29. 3. 2013, č.j. 2 Afs 37/2012-47, a ze dne 30. 6. 2014, č.j. 8 Azs 71/2014-49). Tuto praxi aproboval i Evropský soud pro lidská práva ve věci Helle proti Finsku (rozhodnutí ze dne 19. 12. 1997, č. 20772/92, odst. 59 - 60), jakož i Ústavní soud (srov. např. usnesení Ústavního soudu ze dne 27. 7. 2011, sp.zn. II. ÚS 752/10, a usnesení téhož soudu ze dne 6. 6. 2013, sp.zn. II. ÚS 2454/12, usnesení ze dne 4. 7. 2012, sp.zn. III. ÚS 1972/12, usnesení ze dne 14. 10. 2013, sp. zn. IV. ÚS 2266/12, ze dne 15. 10. 2013, sp.zn. IV. ÚS 3391/12 atd.).
32. Z obsahu spisového materiálu soud ověřil, že přihláška napadené kombinované ochranné známky zn. sp. O-523388 byla podána dne 24. 6. 2015 a zveřejněna ve Věstníku Úřadu pro ochranu průmyslového vlastnictví dne 16. 9. 2015 pro tento seznam výrobků a služeb zařazených do tříd podle mezinárodního třídění výrobků a služeb: (32) nealkoholické nápoje; (33) alkoholické nápoje s výjimkou piv; (35) maloobchod, velkoobchod a zprostředkování obchodu s nápoji zahrnutými ve třídách 32 a 33, propagační činnost, pomoc při řízení obchodní činnosti.
33. Namítaná mezinárodní slovní ochranná známka č. 1249711 ve znění „RICH“, s právem přednosti ze dne 4. 9. 2014, byla zapsána dne 2. 3. 2015 u Mezinárodního Úřadu WIPO pro seznam výrobků a služeb zařazených do tříd 32 a 33 mezinárodního třídění výrobků a služeb.
34. Z výše uvedených rejstříkových údajů plyne, že namítaná ochranná známka představuje vzhledem k přihlašovanému označení prioritně starší ochrannou známkou ve smyslu § 3 zákona o ochranných známkách.
35. Při přezkumu zákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí soud postupoval v souladu se závěry Rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ve věci č.j. 8 As 37/2011-154 tak, že závěry žalovaného o otázce zaměnitelnosti ochranných známek podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách přezkoumal v rámci námitek uplatněných v žalobě v plném rozsahu, tedy přezkoumal, zda závěry žalovaného nejsou v rozporu se skutkovými zjištěními a provedeným dokazováním.
36. Při přezkumu podmínek bránících provedení zápisu přihlašovaného označení do rejstříku na základě námitek proti zápisu podaných u Úřadu podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách je klíčový pojem „pravděpodobnost záměny ochranné známky“.
37. Při výkladu pojmu pravděpodobnosti záměny přihlašovaného označení je třeba vycházet z toho, že ochrannou známkou podle § 1 zákona o ochranných známkách je za podmínek stanovených tímto zákonem jakékoliv označení schopné grafického znázornění, zejména slova, včetně osobních jmen, barvy, kresby, písmena, číslice, tvar výrobku nebo jeho obal,

pokud je toto označení způsobilé odlišit výrobky nebo služby jedné osoby od výrobků nebo služeb jiné osoby.

38. Zápisná nezpůsobilost přihlašovaného označení z důvodu pravděpodobnosti záměny není dána jakoukoli podobností. Z dikce ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách jednoznačně plyne, že zápisnou nezpůsobilost přihlašovaného označení indikuje jen podobnost závadná, tj. podobnost zaměnitelná (starší literatura a judikatura hovoří též o podobnosti či zaměnitelnosti šalebné), tedy jen taková podobnost mezi přihlašovaným označením a starší ochrannou známkou (popřípadě mezi výrobky či službami, na něž se přihlašované označení a ochranná známka vztahují), jež působí pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti (zaměnitelnost) ohledně původu výrobků či služeb (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23.7.2008 č.j. 4 As 90/2006 – 123).
39. Mezi dvěma ochrannými známkami existuje nebezpečí záměny tehdy, pokud se veřejnost může domnívat, že dotčené výrobky nebo služby pocházejí ze stejného podniku nebo případně z podniků hospodářsky propojených (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2008, č.j. 4 As 31/2008 - 153; a rozsudky SDEU ze dne 29. 9. 1998, Canon, C-39/97, Recueil, s. I-5507, bod 29; a ze dne 22. června 1999, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, Recueil, s. I-3819, bod 17).
40. Rozhodující pro posouzení zaměnitelnosti ochranných známek je hledisko průměrného spotřebitele (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2008, č.j. 4 As 31/2008 - 153; a rozsudek SDEU ze dne 11. 11. 1997, SABEL, C-251/95, Recueil, s. I-6191, bod 23).
41. Nejvyšší správní soud ve své judikatuře dovodil, že podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách je překážkou bránící zápisu přihlašovaného označení do rejstříku ochranných známek existence pravděpodobnosti záměny na straně veřejnosti, která je dána pouze při kumulativním splnění dvou zákonem stanovených podmínek. Těmi jsou jednak shodnost či podobnost přihlašovaného označení se starší ochrannou známkou a jednak shodnost nebo podobnost výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a namítaná starší ochranná známka vztahují (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2008, č.j. 9 As 59/2007 – 141 a ze dne 26. 10. 2006, č.j. 1 As 28/2006 - 97). Nejvyšší správní soud rovněž převzal z judikatury Evropského soudního dvora tzv. kompenzační zásadu (viz. Výše uvedený rozsudek Canon, bod 17) spočívající v tom, že menší podobnost mezi výrobky a službami lze kompenzovat větší podobností mezi ochrannými známkami a naopak. Z tzv. kompenzační zásady ovšem nelze dovozovat, že větší podobností výrobků či služeb lze kompenzovat zjištěnou nepodobnost porovnávaných ochranných známek (viz. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2008, č.j. 9As 59/2007 – 141). Kompenzační zásada se tedy uplatní jen v případech, kdy jde o podobnost (v různé míře) na straně porovnávaných ochranných známek i na straně výrobků a služeb, které mají být porovnávanými známkami chráněny.
42. Při posuzování zaměnitelnosti střetnuvších se ochranných známek je určujícím kritériem to, co vytváří celkový dojem ochranné známky. Obdobně judikuje i Soudní dvůr Evropské unie, podle něhož pravděpodobnost záměny musí být posuzována globálně s přihlédnutím ke všem faktorům relevantním pro okolnosti případu (srov. rozsudek ze dne 11. 11. 1997, SABEL BV v. Puma AG, Rudolf Dassler Sport, C-251/95, bod 22). Globální posouzení vizuální, sluchové a významové podobnosti střetnuvších se známek musí být založeno na

celkovém dojmu, který známky vyvolávají, přičemž je třeba vzít v úvahu zejména jejich distinktivní a dominantní prvky (tamtéž, bod 23).

43. Pokud jde o srovnání označení, pravděpodobnost záměny je nutno zkoumat vždy ve vztahu k vjemu průměrného spotřebitele, a to z hlediska vizuálního, fonetického a sémantického. Při hodnocení schopnosti individualizovat zboží z určitého obchodního zdroje je nutno mít na zřeteli, že spotřebitel zpravidla nemá možnost vzájemně porovnat více označení či výrobků, že porovnává s obrazem v paměti či dřívejším sluchovým vjemem, že má průměrnou paměť a průměrný smysl pro detail (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2008, čj. 4 As 31/2008 - 153; a výše uvedené rozsudky SABEL, bod 23; a Calvin Klein Trademark Trust, bod 45). Zaměnitelnost může být proto dovozována jak z podobnosti v dominantním prvku, tak naopak z toho, že výrobek dominantní odlišující prvek nemá a ostatní prvky mají nízkou rozlišovací schopnost, takže vyvolávají shodný nebo velmi podobný celkový vjem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2008, čj. 4 As 31/2008 - 153). Označení tak mohou být zaměnitelná i tehdy, pokud je shoda či zaměnitelnost zjištěna i jen u jednoho ze slovních prvků (srov. rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 27. 12. 2001, čj. 7 A 119/99 - 32).
44. Podle ustálené judikatury SDEU vnímání ochranných známek průměrným spotřebitelem dotčených výrobků nebo služeb hraje rozhodující úlohu v celkovém posouzení nebezpečí záměny ochranných známek. V tomto ohledu průměrný spotřebitel vnímá obvykle ochrannou známku jako celek a nezabývá se jejími jednotlivými detaily. Toto kritérium bylo ve specifické oblasti ochranných známek potvrzeno rozsudkem SDEU ve věci C-342/97 *Lloyd Schuhfabrik Meyer & Co. GmbH v. Klijsen Handel BV.*, ohledně otázky, kdy má ochranná známka vysokou rozlišovací způsobilost. Jím se rozumí zejména současní nebo potenciální spotřebitelé daného druhu výrobků nebo služeb, pro které se ochranná známka užívá, nebo osoby zapojené do distribuční sítě daného druhu výrobků nebo služeb, popřípadě obchodní kruhy, zabývající se daným druhem výrobků nebo služeb, pro které se ochranná známka užívá. Základem pro pojetí relevantního spotřebitele se stal rozsudek SDEU ve věci C-210/96 *Gut Springenheide*, v němž bylo konstatováno, že při posuzování, zda dané označení je schopno klamat, se musí brát v úvahu pravděpodobné očekávání průměrně informovaného, pozorného a rozumného průměrného spotřebitele.
45. Při posuzování zaměnitelnosti střetnuvších se ochranných známek je určujícím kritériem to, co vytváří celkový dojem ochranné známky. SDEU judikoval rozsudku ve věci C-251/95 *SABEL*, že „pravděpodobnost záměny musí být posuzována globálně s přihlédnutím ke všem faktorům relevantním pro okolnosti případu“, a že „globální posouzení vizuální, sluchové a významové podobnosti střetnuvších se známek musí být založeno na celkovém dojmu, který známky vyvolávají, přičemž je třeba vzít v úvahu zejména jejich distinktivní a dominantní prvky“.
46. Jak již podrobně rozebral žalovaný i Úřad, z přehledu a vyobrazení srovnávaných označení je zřejmé, že přihlašované označení je tvořeno kombinací slovních prvků „VIG“, „NOB“, „LE“ a „Riche“ a obrazového prvku v podobě tmavého obdélníku se světlejším pravým dolním rohem, ve kterém jsou vepsány další slovní prvky, které jsou však prakticky nepostřehnutelné. Slovní prvky „VIG“, „NOB“, „LE“ jsou napsány velkým tiskacím písmem s patkami světlejší barvou, než má podklad, zatímco slovní prvek „Riche“ je proveden podstatně menší velikostí písma odlišného fontu a ve velmi světlé barvě. Vizuálně dominantním prvkem označení jsou díky velikosti písma i umístění v levé části označení výrazy „VIG“ a „LE“ situované šikmo a pod sebou, které budou zrakem vnímány

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

s ohledem na zvyklost číst shora dolů a zleva doprava jako slovo „VIGLE“. Pravděpodobnost vizuální vnímatelnosti prvku „VIGLE“ zvyšuje i skutečnost, že nejde o slovo patřící k běžné slovní zásobě českého jazyka, zároveň je však dobře čitelné i vyslovitelné, přitom skladbou písmen působí originálně či nevšedně. Další slovní část „NOB“ je výrazy „VIG“ a „LE“ částečně překryta a v důsledku tmavší barvy písma vzhledem k tmavému pozadí v označení poměrně zaniká a kvůli velmi špatné čitelnosti nemusí být a pravděpodobně ani nebude vnímána vůbec, popř. jen jako stínový podklad. Slovní prvek „Riche“ umístěný v pravé části označení, kam zrak spotřebitele dopadne až na druhém místě, je podstatně menší, proveden jiným fontem písma, které svým ztvárněním vyhlíží jako prvek dodatkového charakteru připomínající signaturu.

47. Namítaná ochranná známka je tvořena jediných slovním prvkem „RICH“. Při posouzení podobnosti namítané slovní ochranné známky „RICH“ a přihlašovaného označení z vizuálního hlediska je zřejmé, že namítaná ochranná známka není v přihlašovaném označení obsažena jako samostatný prvek, je toliko součástí jednoho ze slovních prvků „Riche“, kde je navíc doplněna koncovkou „-e“, která je v prvku dobře viditelná.
48. Soud se zcela ztotožňuje se závěrem správních orgánů, že v přihlašovaném označení se nachází vizuálně dominující slovní části „VIG“ a „LE“ a pod nimi situovaný méně zřetelný prvek „NOB“, které mají ve srovnání s výrazem „Riche“ vyšší rozlišovací způsobilost. Nelze přisvědčit žalobkyni v jejím názoru o optické dominanci prvku „Riche“ v přihlašovaném označení, ani v názoru o upozadění prvku „VIG“ a „LE“, resp. „VIGLE“ až na hranici jeho vizuální viditelnosti, Z hlediska vizuálního jsou tedy porovnáváná označení nepodobná.
49. Soud přisvědčuje žalobkyni, že přihlašované označení má být ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách posuzováno tak, jak je přihlašováno k zápisu do rejstříku ochranných známek a nikoliv tak, jak bude dle názoru žalovaného na trhu užíváno. Vzhledem k tomu, že zvětšení přihlašovaného označení na úroveň velikosti etikety určené k užívání na vinných láhvích, provedené žalovaným v napadeném rozhodnutí, však nijak nedeformovalo poměry jednotlivých slovních prvků nacházejících se v přihlašovaném označení ani jejich umístění, nemá tento postup žalovaného dopad do zákonnosti napadeného rozhodnutí.
50. Žalovaný i Úřad se podrobně a logicky vypořádali i s hlediskem fonetickým, které se odvíjí od vizuálního vnímání přihlašovaného označení a s hlediskem sémantickým. Ani soud se nedomnívá, že při vyslovení přihlašovaného označení bude spotřebitelem opomenut či vynechán prvek „VIGLE“, a to z podstaty jeho charakteristiky jakožto prvku dominantního, dobře čitelného i vyslovitelného, navíc neobvyklého. Je tedy předpoklad, že přihlašované označení bude vysloveno v závislosti na jazykovém vybavení spotřebitele buď s anglickou výslovností jako „vigl rič“, nebo s francouzskou výslovností jako „vigl riš“ nebo bez znalosti cizího jazyka jako „vigne riche“, namítaná ochranná známka pak bude vyslovována jako „rič“ či „riš“ či „rich“. Z hlediska sémantického pak bude prvek „VIGLE“ stejně jako prvek „Riche“ přihlašovaného označení i „RICH“ namítané ochranné známky spotřebiteli vnímán jako fantazijní. Nicméně je nutné připustit, že menší část spotřebitelů si uvědomí zejména význam anglického výrazu „RICH“ namítané ochranné známky ve smyslu „bohatý, majetný, sytý, vydatný“ apod., a další část spotřebitelů pochopí i stejný či podobný význam francouzského slova „Riche“.

51. Soud neshledal důvod odchýlit se od závěru správních orgánů ani v otázce celkového vnímání přihlašovaného označení, když tyto uzavřely, že převažující vliv má prvek „VIGLE“, vedle něhož zanikne působení prvku „Riche“, resp. ten bude považován za prvek doprovodný a submisivní. Přestože tedy prvky „Riche“ přihlašovaného označení a „RICH“ namítané ochranné známky jsou vizuálně, foneticky a pro část spotřebitelů také sémanticky podobné, dominance a distinktivita prvku „VIGLE“ napadeného označení tuto skutečnost zmírňuje natolik, že způsobuje celkovou nepodobnost porovnávaných označení. Tento závěr shledává soud logickým, správným a v souladu se skutkovými zjištěními a provedeným dokazováním.
52. Soud se ztotožňuje i s vymezením spotřebitelského okruhu, tak jak jej provedly správní orgány, neboť tento odpovídá skladbě a charakteristice napadených výrobků a služeb. O vymezení pozornosti spotřebitelů v relaci střední až nižší nebylo mezi účastníky sporu.
53. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí zabýval i posouzením podobnosti či shody výrobků, na které se vztahuje přihlašované označení, s výrobky, pro které je chráněna namítaná ochranné známky. Soud přisvědčuje žalovanému i Úřadu, že služby „propagační činnost, pomoc při řízení obchodní činnosti“ přihlašované ve třídě 35 mezinárodního třídění výrobků a služeb jsou formulovány obecně, bez vztahu ke konkrétní oblasti podnikání. Mohou tak být realizovány ve spojení s jakýmkoliv výrobky a týkat se řízení jakékoliv obchodní činnosti. Z hlediska spotřebitele mezi uvedenými napadenými službami, představujícími nabízení a vystavování výrobků a zprostředkovatelskou či manažerskou činnost, a nealkoholickými a alkoholickými nápoji, sloužícími k uhašení žízně a povzbuzení či navození nálady, chráněnými namítanou ochrannou známkou ve třídách 32 a 33, neexistuje žádný zjevný vztah. Jde o výrobky a služby odlišného charakteru a účelu užití, tudíž že se nejedná o produkty podobné.
54. Žalovaný v dostatečném rozsahu vypořádal i námitku žalobkyně ohledně aplikace rozsudku Městského soudu v Praze sp. zn. 10 Ca 224/2006 a námitku kompenzace ve smyslu rozsudku SDEU ve věci C-39/97 „Canon“ (viz strana 19 až 20 napadeného rozhodnutí).
55. Námitku klamavého označení „VINOBLE RICHE“ ve smyslu ustanovení § 4 písm. g) zákona o ochranných známkách žalobkyně poprvé uplatnila až v replice k vyjádření žalovaného, tedy po zákonné lhůtě k podání žaloby, soud proto shledal tuto námitku opožděnou.
56. Soud rovněž považuje za potřebné uvést, že neshledal žalobou napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů či nesrozumitelnost, neboť je z něj jednoznačně zřejmé, z jakého skutkového stavu žalovaný správní orgán vycházel, a že vzal v úvahu všechny rozkladové námitky žalobkyně a zaujal k nim stanovisko, kterým v dostatečném rozsahu reaguje na důvody rozkladu a ve spojení s prvoinstančním rozhodnutím, se kterým podle ustálené judikatury správních soudů tvoří jeden celek (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2003, č. j. 7 A 124/2000 - 39), je z něj patrný názor žalovaného, který k věci ve shodě s Úřadem zaujal. Odůvodnění napadeného rozhodnutí je vystavěno na jasném, srozumitelném a uceleném argumentačním systému [viz nálezy ÚS ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08 (N 26/52 SbNU 247), rozsudek NSS ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014 - 43] a vyplývá z něj, že žalovaný se zabýval všemi rozkladovými námitkami žalobkyně. Napadené rozhodnutí není ani nesrozumitelné (viz § 76 odst. 1. písm. a) s.r.s.), neboť odůvodnění napadeného rozhodnutí svědčí o skutkových a

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

právních důvodech, které vedly žalovaného k vydání rozhodnutí, výrok není rozporný s odůvodněním a má oporu v zákoně (viz např. rozsudek NSS ze dne 29. 5. 2003, č. j. 7 A 181/2000-29, č. 11/2003 Sb. NSS).

57. S ohledem na skutečnost, že žalobkyně v podané žalobě v podstatě opakuje svá tvrzení vznesená již dříve v rozkladových námitkách proti prvostupňovému rozhodnutí, soud v neposlední řadě odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005 - 130, z něž vyplývá, že *„je-li rozhodnutí žalovaného správního orgánu řádně odůvodněno, je z něho zřejmé, proč žalovaný nepovažoval právní argumentaci účastníka řízení za důvodnou a proč jeho odvolací námitky považoval za liché, mylné nebo vyvrácené, shodují-li se žalobní námitky s námitkami odvolacími a nedochází-li krajský soud k jiným závěrům, je přípustné, aby si krajský soud správné závěry se souhlasnou poznámkou osvojil.“*
58. Soud uzavírá, že žalovaný při aplikaci příslušných ustanovení zákona o ochranných známkách i judikatury správních soudů a SDEU nepochybil, v napadeném rozhodnutí se s rozkladovými námitkami žalobkyně řádně vypořádal a při rozhodování vyšel z dostatečně zjištěného stavu věci, který v rozhodnutí srozumitelně popsal.

VII. Závěr a náklady řízení

59. Na základě shora uvedených důvodů dospěl městský soud k závěru, že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné ani nezákonné, a proto podanou žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
60. Výrok o náhradě nákladů řízení mezi účastníky je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch; žalovanému správnímu orgánu, který byl procesně úspěšný, žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. března 2021

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu